

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xxviii. De adpellationibus, recusationibus, & relationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63486)

allegantem confirmator. quoad tertium, si adpellationem debite prosequi cepit, exequutio differtor, suspenditor. alioquin absque eius prejudicio exquutioni mador. Res enim inter alios acta alii ne noceto.

At quavis res inter alios acta regulariter alii non noceat, ei tamen, qui cum sibi primum ea de re actio defensione competeret, sustinuit sequentem agere, ac ei qui passus est eum a quo causam habet experiri, praedictum generator.

Postremo sententia & testibus probator. Si ex eorum depositionibus eam a iudice suo latam constabit: quamvis de causis nihil dixerint quae iudicem ad sententiam proferendam mouere solent, tamen propter auctoritatem iudicariam omnia legitime processisse praesumuntor.

De adpellationibus, recusationibus, & relationibus. Tit. 28.

Nunc ad adpellationis remedium lata sententia deuenitor in quo primum hoc theorema esto.

Quorum adpellationes recipiantur.

Adpellationibus pro quacumque leui causa fiet, non minus quam si pro maioribus fieret, defertor.

Et quidem iure canonum ante postve contestatione, & in prolatione sententiae, postve eam singulis adpellare liceto: tametsi lege seculari (nisi in casibus) ante sententiam ne liceto.

Quinimo adpellationes interdum etiam finguntor. Si enim plureis una sententia dantes sient, & unus adpellabit, negociumque commune, & eadem defensionis causa erit: eius victoria caeteris

De adpellat. recusat. & relat.

suffragator, olli adpellasse censentor.

52. *Dilecti.
Ets. iij.*

Sic & qui tantum contra superiorē suū ad apo. sedē iter arrepsint, pro adpellantibus habentor, excōmunicatio postea ollis inrogata ne teneto.

73. *Si iustus.*

Deniq; qui iusto metu non adpellassit, si intra prouocationis tempus debitē protestatus fiet, & adpellationis causas expresserit: pro adpellante habetor.

34. *Ad
audientiā*

Sic & presbyter qui ob episcopi molestias se & ecclesiā suam sedis apo. protectioni subiiciet, licet adpellationis verbum ex simplicitate forte non exprimet, sine causæ cognitione sententia aliqua ne condemnator. Si quam episcopus feret: ea nulla denunciator.

1. *Dilecti.*

Multō magis ergo beneficii conlatio ad inferiorē prælaturam pertinēs, si ante eius moram, maxumē post expressam eius adpellationem à superiore facta fiet, in inritum reuocator.

5. *Cum sit*

R. thess. prater. a.

13. *Peruenit. 7.*

Quid quod raptor, vel violētus alienæ rei detentor si adpellabit, ni fortē antophorus manifestusve criminofus erit, auditor.

Itaque si clerici se ab aliquibus vulneratos, aliāve læsos querentur, & qui impetentur apo. sedem adpellabunt: ni eorū excessus publicus & notorius fiet, eos, vt intra conueniens tēpus adpellationē interpositā prosequātur, iudex eccle. cēsura cōpellito. sin huiusmodi erit: adpellatione non obstante excommunicatos denunciato, & vt taleis cautiùs euitarier, donec iniuriam pallsis satisfaxint, & cum literis apostolico se volui repræsentassint, facito.

47. *Ex parte.*

Porrò qui ad locum non tutum ciebitur, et si

remota fiet adpellatio, liberè adpellato.

Item si quis tutorio nomine conuentus ex- ^{67. Ex}
spirasse tutelam excipiet, nec audietur: adpella- ^{parte. ij.}
to. postea innouata inritantor, circunducuntor.

Item si quid iudex ante litem contestatam su- ^{69. Signi-}
per principali negotio decreuerit, aut diem, ma- ^{ficante.}
xumè de cōsensu partium adsignatam, præuor-
terit: adpellator. Sic & si quid procurator contra
mandatum faxit: in inritum reuocator.

Præterea si non audietur reus excipiens acto- ^{48. Signi-}
ris procuratorem sufficiens mandatum non ha- ^{ficant.}
bere, aut se aliis literis, de quibus in proximis
nihil cautum fiet, in ius vocatum: optumè ad-
pellato.

Sed & si à reo fundus petetur, ille autem, cùm ^{49. Signi-}
plureis possideat, fundum ostendí postulet, nec ^{ficantibus}
audiatur: prouocatio esto.

Si iudex errorem aduocati eadem die reuo- ^{62. Cum}
catum pro litis contestatione volt haberier, aut ^{causam.}
testimonia à subdelegatis subdelegatorum rece-
pta adprobabit: prouocatio esto.

Si quis postquam ad pont. summum ab epi- ^{54. Sollici-}
scopo adpellassit, ab eo excommunicabitur, & ^{tudinem.}
causam hãc ad metropolitanum simpliciter de-
feret: adpellationi quidem renunciare intellegi-
tor, metropolitanus causam audito. sin de pro-
sequenda adpellatione protestabitur: metropo-
litanus ne cognoscito. si faxit: episcopus (ni ma-
nifestissima erit excommunicationis à se inlatæ
nullitas) adpellato.

Si adpellatus excipiens de obmisso medio non ^{66. Dile-}
audietur: prouocatio esto. si qua post prouoca- ^{cti. iij.}

De adpellat.

tionem in eum sententia lata erit: ne teneto.

7. Si duobus. in prin.

Vnde si duorum litigantium alter ad summum pont. alter ad iudicem suum adpellasset, & hic ad diem adierit (tamen si aduersarii adpellationem tacuisset) ille verò legitimè citatus in ius non venerit: excommunicationis sententia in illum à iudice pro contumacia promulgata (ni eum ad summum pont. adpellasse norit) teneto.

De iur. Denique.

Cæterum à ciuili iudice ad ipsum Romanum pont. si adpellabitur: in iis qui temporali eius ditioni subiecti erunt adpellatio teneto, in aliis, et si de consuetudine ecclesiæ teneat, de rigore ne teneto.

Quorum adpellationes non recipiantur.

65. Sua nobis.

AB eadem sententia eidem tertio adpellare ne liceto.

2. Inter cetera.

Adpellatio generaliter interposita super omni causa quæ aduersum adpellantem aliquo tempore moueri possiet ne admittitor.

18. Consuluit. ii.

Itaque si generaliter adpellabit quis ab omni grauamine quod sibi contingere possiet: adpellatio ne teneto. sin ab aliquo iudice super omni grauamine quod sibi in vna causa inferri queat adpellasset: olli defertor.

29. Consuluit. iii.

Si qui à decreto de non detinendis à Iudeis Christianis mancupiis adpellassint: huius adpellationis prætextu ab obseruatione decreti ne abstinetor.

14. Consuluit. i.

Si qui quos vxorem alterius detinere, aut in

clericum manus violentas iniēcisse notoriū erit, adpellabunt : adpellationi ne defertor . Iudex autem, ne quod dubium est pro notorio habeat, videto, caueto. Adpellātes, vt intra tempus conueniens adpellationem prosequātur, aut iudicio suo adpellatione remota pareant, cogito.

Qui ergo monitus adpellabit, si excessus ma- ^{61. Cum} nifestus fiet, adpellationi eius ne defertor . Sin ^{Speciali.} dubius, probabilem causam coram iudice expo- ^{θεμ.α.} nito . Si aduersarium habebit : intra terminum ^{porro.} pro locorum distantia, temporis qualitate, & negoci natura à iudice moderādum adpellationem prosequitor. Ni faxit : iudex non obstante adpellatione cognoscito, aduersario nullo parēte, idem ex officio suo procedito . adpellationis causa superiori probata, is iudicato. in ea si deficiet adpellans: ad iudicē à quo amandator. hæc ad regulareis ne extenduntor.

Si quando enim regularis ad remedium ad- ^{3. Ad no} pellationis conuolauerit: abbas non ideo minùs ^{stram.} eum iuxta regulam, & ordinis institutionem cō- rigo, castigato. Adpellationis remedium nō vt cuiquā à religionis & ordinis obseruantia exor- bitanti patrocinetur introductum esto.

Si tamen canonicus à priore propter enormi- ^{31. De} tates manifestas ad sedem apo. adpellasit, & is ^{priore.} non detulerit: cum literis veritatem continentibus de tanto excessu satisfactorus ad sedem apo. venire compellitor.

Alioquin nedum regulares non adpellant, sed ^{32. Quia} & eorum abbates, qui publica infamia resperfi ^{nos.} conuictiue, deinde in communi capitulo mo-

niti praelationi cedere noluerint, adpellandi facultatem ne habent.

26. *Reprehensibilis*

In summa : praelati omnes non nisi canonica monitione praemissa suspensionis vel excommunicationis sententiam in subiectos (ni forte talis culpa fiet quae ipso suo genere poenam huiusmodi inducat) proferunt. E regione subiecti contra disciplinam ecclesiasticam in vocem adpellationis ne erumpunt. quod si quis ex necessitate adpellasset: competens ei ad prosequendam adpell. terminus praefigitur. intra quem si prosequi negleget: episcopus auctoritate sua liberetur. Adpellato ad iudicem veniente, adpellans, si deficiet, & proprium habebit, expensas eidem sarcire damnas esto. Maxime vero religiosi, cum pro excessu aliquo conrigendi fuerint, contra regularem praelati & capituli sui disciplinam adpellare ne praesumunt. quod illis pro salute iniunctum erit humiliter ac deuote suscipiunt.

38. *Cum in ecclesia.*

Si quando autem quis ab episcopo ad superiorem adpellasset: superior, antequam adpellationem vel a grauiamine vel ab iniusta condemnatione esse porrectam sibi constiterit, eam ne admittit, adpellantem ad episcopum eius iudicio adpellatione remota pariturum amadato.

63. *Dilecto.*

Immo quamuis adpellans exceptionem sese iustissimam & verissimam coram iudice allegasse docebit, hi tamen constabit ob eam non admittam adpellatum, ne sufficito.

70. *Interposita in prin.*

Porro interposita ex probabili causa adpellatione, adpellanti probare quod ob eam non admittam adpellauit, si non & eam doceat esse ve-

ram (nisi se probaturum offerens admissus non fuisset) nec sufficito.

Sed etsi adpellans adpellationi suę terminum ^{64. Nicolao.} præfixerit, & procuratorem non nisi tamen ad impetrandum & contradicundum ordinasset; is insufficiens existumator, adpellans aduersario prosequenti expensas sarcire damnas esto.

Adpellanti tamen, si nec iudex adpellationem ^{70. θεμα. eidem.} receperit, nec pars adprobasset, super prosequenda adpellatione literas per procuratorem ad impetrandum & contradicundum constitutum impetrare, licet aduersarius per se, vel procuratorem idoneum apud sedem apo. litigare paratus fiet, permittitor.

Præterea qui aduersarii adpellationi deferre ^{42. An. sib.} neglexerit, si post adpellabit: eius adpellatione defertor.

Vnde si quis etiam archidiaconus post adpellationem ^{23. Cōstitutis. v.} coëligetium ad nominationem alicuius procedet, nec ollis deferet, hique postea nec eius adpellationi detulerint, & ad pastoris electionem processint: ea, si in alio non peccabit, autoritate apo. confirmator.

Contra electum autem confirmatum adpellatio ^{46. Cōstitutis. ij.} exceptiove, maxumè frustratoria ad impediendum electionis confirmationisve effectum ne admittitor. Is tamen indepta possessione denunciariet vel accusariet valeto.

Cæterum si quis intra legitimum tempus adpellationem ^{45. Cōstitutus.} non prosequetur: nõ ideo officium iudicis in eo in quo exuberat ex eremodicio impeditor, perimitor. ipse itaque iudex officio suo

(si fors de electione lis erat) de meritis causa & personæ anquirito.

43. *Nō-
uit.*

A mero autem exequutore (ni modum excedet) maxumè si cū formula, ADPELLATIONE REMOTA, datus fiet, ne adpellator. sed ne ut suspectus recusator.

Porrò in predicta formula, quia de ea mentio incidit, hæc seruantor.

41. *Secun-
do. in pri.*

Cū pluribus articulis in vna commissione positis in vno tantum contingit adpellationem expressè vetarier, in omnibus adpellatio interdicta intellegitor.

71. *Inqui-
sitioni.*

Si tamen adpellationis remotæ clausula in medio literarum posita erit, & plura negotia fient se minimè contingentia (ni fortè in fine literarum repetetur) præmissa tantum completitor.

53. *Pasto-
ralis. in
prin.*

Per clausulam autem remotæ adpellationis omnis omnino adpellatio nominatim à iure nō indulta prohibetor. sanè adpellans si iniuste grauabitur: grauamen per superiorem emendari valeto.

9. *Memi-
nimus.*

Causa cuiquam adpellatione remota commissa si reus post citationem ad sedem apo. iter arrepsit: non ideo minùs iudex secundum iuris formam in negotio procedere valeto. sin ante citationem: ne procedito.

30. *Ad
hæc. iiii.*

Et generaliter iudex, si ei parebit adpellantem ante citationem, antève quàm olli delegatio innotesceret, nuncium ad sedem apo. delinasse, adpellationi deferto, alioquin mandatum

exequitor.

Quod si antequam citaretur quis, statimque ^{15. Suggestum.} ac aduersariū literas apostolicas reportasse sensit, dolo fraude in vocem adpellationis prorupit, iterque arrepsit: eo quoque casu adpellationi iudex ne deferto. causam sibi cōmissam terminare huius ergō ne postponito.

Lis autem intra certum tempus decidunda si ^{12. Super eo. ii. θεμα. fi.} committetur: cum iudices literas recepserint, tum demum terminus currere occipito.

Ne quid noui adpellatione pendente.

QVI etiam extra iudicium ex verisimilibus ^{51. Bona.} & probabilibus causis, ne in possessione molestetur, adpellasit, si postea spoliabitur, ante omnia in statum, in quo tempore adpellationis emissæ fuerat, restitutor, fructusque medii temporis à spoliatore perceptos recipito.

Vnde si eorum possessio, qui ad summum ^{17. Cū teneantur.} pont. adpellasint, turbata fiet, & exinde ad iudicem à quo adpellatum est querela perueniet vt eā ollis reformet prætermisso eo de quo adpellatio interposita est articulo: id eidem ordine iudiciario experiri liceto.

Alioquin etiam negotio aliquo à summo pōt. ^{56. Vt notum.} ad cognitionem suam euocato, processus postea per inferiorem factus, ac si ab eo adpellatum esset, ne valeto.

Adpellatione enim legitimè interposita principale cum accessionibus ad iudicem adpella- ^{55. Dilectis.}

tionis defertor, vnde excommunicationis interditiue sententiæ post eam inlatæ ne tenentor.

40. *Præ-*
terea. ii. Immo & excommunicationis, suspensionis, interditiue sententia sub conditione lata, si ante conditionis euentum adpellatum fiet, suspenditor.

53. *Pasto-*
ralis.
θεμ.
verum. Alioquin excommunicatus licet ab excommunicatione prouocabit, nihilo minùs denunciariet, & ideo beneficiis ecclesiasticis ad tempus spoliariet valeto.

37. *Ad*
hæc. v. In summa: post adpellationem nulli excommunicantor, interdicuntor. quod si ante adpellationem interdicto suppositos esse cõstabit: illud ne declinanto, illud seruanto.

26. *Ad*
præsentia At si Presbyter post excommunicationem contra legitimam adpellationem inlatam diuina celebrauit: eius ergõ ne inquietator, omnia ad eum statum, quo tempore emissæ adpellationis erant, reducuntor.

19. *Cum*
parati. E contra etiam episcopus adpellationis obtentu ad vocationem legati venire ne contemnit. si faxit: vel in personam, vel per nuncios apostolico se voltui repræsentato, innocentiam suam si possiet, ostendito.

25. *Qua*
fronte. Pro quibus autem causis interdictus vel excommunicatus quis est si iusticiam exhibere offert: eum iudex ne in excommunicatione decedat (etsi, ne absoluator, adpellabit aduersarius) absoluere valeto. Ab eo tamen quod coram superiore, si mauolet aduersarius, eiusve delegato iuri pariturus fiet, sufficiẽtem priùs cautionem recipito. De iis qui se inrationabiliter excom-

municatos, interdictosue querentur (etsi qui sententiam protulere ad sedem apo. adpellasint) idem esto.

Si quis in vna causa adpellasit, & pendente adpellatione crimen committat, priusue commisisse dicatur, ac modò adcusetur: in summa, si de re alia, quàm super qua adpellatum est, conueniatur, eaque ad examen iudicis, à quo in alio negocio prouocatum est, perferatur: eū, si volt, vt suspectum vitato. alioquin eius iudicio, maxumè si ordinarius fiet, stato.

6. Ad
hec. 1.

Itaque si qui etiam ad apo. sedem adpellasint, & postea grauia committentes se, dum conuenientur, adpellatione tuebuntur: eos adpellatio in iniquitate ne tuetor, at excessus censura canonica punitor.

22. Pra-
terea. 1.

Licet autem adpellatione non obstante teneatur quis in aliis, in quibus adpellatum non est, respondere: iudex tamen à quo, cum olli suspectus fiet, eum ad id ne compellito. Crimè adeo graue & manifestum, quo ipso actu merito damnandus fiet, excipitor.

24. Pro-
posuit.

Si super exceptione aliqua orta quæstione continget adpellari: eidem, & si principalis causa sine illa non possiet terminari, huic quoque supersedetor.

10. Super
eo. 1.

Quod si quis de falsi suggestionem excipiens in adpellationem prorūpet: sententia ne differtor.

Causa ad iudices à quibus adpellatum est, ni pars consentiet, ne amandator.

35. Ac-
cepta

Adpellans tamen (si petierit, & necdum alii fiet cognitio demandata) non obstante adpella-

70. Inter
posita

θεμοσ.
pen.

M

lati reclamatione, cum iam eius non interficit, ad iudicem à quo amandator, remittitor, at omni expensas sarcire damnas esto.

60. *Cum cessante.*

Sic & iudex seu ordinarius seu delegatus si quid comminando vel interlocuendo protulerit quo executioni mandato litigantium alter grauaretur, & ab eo grauamine adpellatum fiet, moxque grauamē reuocabit, ita ut iam adpellantis non interficiat: ni ex alia iustissima causa suspectus erit, liberè in causę cognitione procedito.

De temporibus adpellationum.

5. *Cum sit Romana. in prin.*

SI ante postue sententiā adpellatum fiet: adpellationibus annus, at ex necessaria & euidenti causa biennium indulgetur. hoc, nisi forte iudex à quo pro locorum distātia, personarū uel & negocii qualitate tempus cōtraxerit, obseruator. Intra quod si post sententiā adpellans profequutus non erit: sententiā teneto, is causa cecidisse uidetur, super eodem negocio amplius ne auditor. Sin ante sententiā adpellauerit: illius ad quem adpellasset iudicio stare cogitor. Si quis à grauamine & ante litis ingressum adpellabit: auditor. iure canonico etiam extra iudiciū passim adpellare permittitor. hęc prouocationes ad causam non adpellationes dicuntur.

59. *Vt de bitus.*

Hodie autem si quis coram idoneo iudice cōuenerit aduersarium: ille ante sententiā absque rationabili causa ne prouocato. nec, si sententiū ad superiorem destinasse, aut literas ab eodem, quæ necdum delegato præsētatæ sient,

impetrasse aiat, obftato. Sin adpellandum ex rationabili caufa exiftumabit : coram iudice caufam exponito, fuperior de adpellatione cognofcito, olli fi minus rationabiliter adpellatum conftabit, adpellantem ad inferiorem amandato, remittito, qui & aduerfario expenfas farcire damnas efto. Planè maiores caufę ad fedem apo. referuntor.

Cæterum fi quis interpositam adpellationem ^{8. Ex ra-} intra biennium profequi non potefit : iufticię ^{tione.} præiudicium ne generator.

Adpellanti verò, ne adpellationi fuę proli- ^{4. Perfo-} xum terminum præfigat, iudex congruum ter- ^{nas.} minũ adfignato, eumve adpellans ipfus fibi præfigito. intra quem ni eam profequutus fiet, eum iudex fententię fuę stare, parere compellito.

Denique etiam à delegato ipfo adpellanti ad ^{33. Ad} profequendam adpellationẽ terminus congruus ^{aures.} præfigitor, intra quem fi profequutus non erit, mox delegati stare iudicio cogitor.

Sic & qui iudicio ecclefie stare iurafint, & ^{20. Ad} poftea adpellãfint, quod iurarũt feruare, vel in- ^{hac. ij.} tra 40. dies ab interposita adpellatione iter ad eam profequendam arripere compelluntor.

Qui verò præftito pro more iuramento abfo- ^{21. Qua-} lutus, antequam quid ei mandetur, receptõve ^{stions.} mandato fubterfugii caufa adpellationem emiferit, adpellationi quę iuramento derogare debeat in aliquo ne defertor. actutũ in priftinam fententiam reducitor, ea, donec mandatum fufcepfit, & fufceptũ pro viribus profequutus fiet, firmiter obferuator.

De adpellat.

28. *Perne
not. ij.*

Sic & canonicus super residentia interpellatus si adpellauerit: is, vt vel resideat, vel adpellationem prosequutus intra terminum iter arripiat, monetor. interim non obstante adpellatione honestæ alicui personæ vices eius committuntor, olli de beneficiis istius vnde congruè sustentari possiet adsignator. Adpellans alterum istorum implere si negleget: præbendo priuator. hoc alii idoneæ personæ conceditor.

39. *Dire-
cta.*

Licet autem postquam adpellans in termino prosequundæ adpellationi statuto adpellatione suam prosequutus non est iudex autoritate sua liberè vtiqueat: si tamen iterum adpellabit (quod ei licet) ab eius iurisdictione eximitor. hoc, maxumè cum adpellans pro matrimonio certabit, locum habeto.

40. *Ex
insinuatio
ne.*

Sed nec iudex à quo terminum ad prosequendam adpellationem & à prosequutione reuertendum statuito. si faxit: quoad postremum ne valeto, quoad prosequutionem valeto, vnde & eum neutra partium præuertito.

44. *Sape*

Adpellationem enim iudex si recepfit, vel pars adprobafit: præfixus ad eam prosequendam terminus peremptorii vim habeto, itaque in absentem ac si peremptoriè citatus fuisset proceditor, nec talis terminus ab altera partium præuenitor.

57. *Oblata.*

In summa: terminum adpellationi prosequundæ ab adpellante vel à iudice præfixum adpellatus ne præuertito. si faxit, & hoc in literis tacuescit: literæ ne valèto. terminum autem iuris (modo ne nimium præcurrat) impunè præuertito.

Itaque si literas ad iudices impetrasset: adpellans, si volt adpellationem prosequer, coram eis (ni debite recusabit) procedito. sed & si agere differet, adpellatus (maxime si sibi ex mora periculum imminet) prosequitor. utroque differente superior si ex dilatione bono publico fraude fieri animaduortet, occurrato, terminum prouidet moderator.

Nam & delegatus adpellationis iudex altera ^{58. Per tuas.} partium contumaciter non veniunte (modo lis coram priore iudice contestata fiet, & de causa meritis sibi liqueat) commissum negocium liberè definito.

Vnde adpellanti, contumaciter absente adpellato, etiam lite nec super adpellationis articulo, nec super negocio principali contestata, ^{70. Interposita. θεμα. fi.} grauamen probare licitum esto.

De Recusationibus.

Iudici, à quo adpellabitur, adpellantes, ut vel ^{27. Ad hac. sig.} prosequantur adpellationem, vel iuri pareant, compellere fas esto. quod si vtralibet partium suspectum iudicem habesit: eo insistente iudicem, qui propositam inter eos questionem dirimat, elegunto.

Exempli causa: si delegatus impetrantis confanguineus, aut in ea causa aduocati officio functus, aliasve suspectus erit: quamuis adpellatio remota fiet, merito recusator. ^{36. Postremo.}

Alioquin regulariter in causis ecclesiasticis ubi ^{12. Super eo. ij. θεμα. in causis.} adpellationis remedium tollitur, sicut adpellatio

De cler. peregrinan.

tioni, ita & recusationi ne defertor.

47. *Secundo.*
De iur. si.

Qui ergo iudicem suspectum habet, suspicionis causam coram eo allegato, ea coram arbitris intra competentem terminum probator. si factum non erit: iudex auctoritate sua utitur. aliâ causâ cognitioni supersedito.

61. *Cum speciali.*
in prin.

Hodie qui se suspectum habere iudicem allegauerit, coram eodem causam iustæ suspicionis assignato, & cum aduersario, aut, si fors aduersarium non habesit, cum iudice arbitros elegito. si cum eo conuenire de arbitris elegendis nō potesit: ipse vnum, ille alterū elegito. hi de suspicionis causâ cognoscunt. consentire si nequibunt: tertium adsciscūto. ex tribus ollis quod duo creuerint, ratum, firmum esto. hi ad id ex fide exequendum sese obligari intellegūto. causa coram eis haud probata, ditione sua iudex utitur. probata, recusatus negocium de recusatoris adsensu committito, vel ad superiorem a mandato, transmittito.

De Relationibus.

68. *Intimasti.*

QVOTIENS relaturum se iudex pollicetur, actutum litigatoribus consultationis exemplum apud acta edito.

De clericis peregrinantibus. Tit. 29.

1. *Conquerente.*

QVI ad apo. sedem iter arresint, licet res suas ecclesiarūve suarum in protectione summi pont. non posuerint, sub ea ca-